

[Statsministeren]

jeg vil tage sagen op igen og se positivt på rådets nye henvendelse, når den kommer, for jeg mener, at vi skal fortsætte en klart positiv bestræbelse for at øge ligestillingen, også når det gælder repræsentationen i udvalg, råd m.m.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg synes, det er beklageligt, at vi i Danmark er i den situation, at vi overhovedet behøver at beskæftige os med det spørgsmål, om der er ligelig repræsentation af mænd og kvinder. Realiteten viser os desværre, at det er nødvendigt. De tal, der fremgår af ligestillingsrådets undersøgelser, og som viser, at i 1976 var det kun 6,8 pct. i offentlige råd og nævn, der var kvinder, og at stigningen godt et års tid efter kun var på 1 pct., taler deres eget sprog.

Som statsministeren netop har sagt, er en ny undersøgelse fra ligestillingsrådet på vej, og den viser den reelle stigning, siden statsministeren udsendte sin første cirkulæreskrivelse om den problematik, vi taler om.

I socialdemokratiet er vi meget interesserede i at se resultatet af den undersøgelse, da vi finder, at det er meget belastende, at kvinder er så dårligt repræsenteret i råd og nævn. Selv om dette kun er en del af ligestillingsproblemet, så er det et område, der i høj grad har afsmittende virkninger i samfundet, og vi vil også på dette område følge ligestillingsrådets arbejde meget nøje.

En så bombastisk bestemmelse, som forslagsstillerne kommer med, om, at råd og nævn skal bestå af 50 pct. mænd og kvinder, ønsker vi ikke at lægge os fast på. Men vi er meget interesserede i en skærpet cirkulæreskrivelse fra statsministeren.

Jeg kan derfor på socialdemokratiets vegne give udtryk for tilfredshed med, at statsministeren har givet tilsagn om at se positivt på ligestillingsrådets fornyede undersøgelse og efterfølgende henvendelse til statsministeren.

Mette Madsen (V):

Ingen skal være i tvivl om, at venstre ønsker fuld ligestilling mellem kvinder og mænd, og venstre har her i tinget gennem årene dels foreslået, dels medvirket til alle skridt mod dette mål, ligesom vi gerne ser de

problemer løst, der stadig står tilbage, bl. a. inden for ægteskabs- og skattelovgivningen.

Men skønt der ifølge bemærkningerne trods kvindernes formelle rettigheder stadig er områder, hvor vi ikke har reel ligestilling, mener vi ikke i venstre, at det kan løses ved indførelse af kønskvotering. Og vil en sådan ikke straks medføre nye problemer? Er det ikke det modsatte af positiv særbehandling at indføre regler, der afskærer muligheden for mere end 50 pct. kvinder i et råd eller nævn, hvis dette netop var det sagligt rigtige?

Men hvordan ændrer vi så det faktum, at de udpegede myndigheder stadig nemmest får øje på mændene? Hvordan kommer vi kvinder ind i synsfeltet? Jeg tror, at vi må begynde med at gøre os klart, at vi vanemæssigt har ladet en mængde muligheder ligge, spildte muligheder for deltagelse i beslutningsprocessen, utallige steder i samfundet. Jeg kan fremdrage et aktuelt eksempel.

Jydsk Telefon har for en måneds tid siden sendt abonnenterne stemmesedler til valgmand til repræsentantskabet. Hvor mange har sendt denne stemmeseddel ind? På et møde forleden, hvor jeg stillede dette spørgsmål, var der 2 ud af ca. 80 deltagere, der havde indsendt denne stemmeseddel. Andre havde bare smidt den i papirkurven. Tænk, om nogle vågne kvinder i de jyske byer havde taget denne sag op, havde aktiviseret andre kvinder, var blevet enige om 1 eller 2 navne og havde indsendt stakkevis af stemmesedler! Og tænk, om vi havde gjort det samme ved indskydervalgene til sparekasserne! Og hvad med varmeværk, vandværk, elforsyning og grundejerforeninger? Hvad med handelsstandsforeninger, landboforeninger, husmandsforeninger, brancheforeninger og faglige organisationer?

Hver eneste dag spilder vi muligheder for indflydelse de steder, hvor man sidder og laver regler for vor dagligdag og tager beslutninger for vor daglige tilværelse. Vi spilder muligheden for at markere os, og vi spilder muligheden for at få en træning og en ekspertise på forskellige områder. Så længe vi ikke helt selvfølgerligt tager del i den form for offentlige opgaver, kommer vi ikke ind i synsfeltet.

Og hvor er vi kvinder, når der er politiske møder? Hvor er vi, når der skal vælges bestyrelser i politiske vælgerforeninger? Hvor er vi, når der er opstillingsmøder, hvor det